

αλιάδα

αλιάδα, η κ. λιάδα, η, ουσ. [*<*ιταλ. *agliata* *<*λατιν. *allium* (= σκόρδο)], η σκορδαλιά. **1.** ο πολτός: «χτύπησε με τέτοια δύναμη το κεφάλι του στον τοίχο, που το 'κανε αλιάδα». **2.** σε θέση επιρρ., στουπί στο μεθύσι από υπερβολική κατανάλωση ποτών ή ναρκωτικών·

- γίνομαι αλιάδα, βλ. φρ. γίνομαι λιάδα, λ. [λιάδα](#)·

- είμαι αλιάδα, βλ. φρ. είμαι λιάδα, λ. [λιάδα](#)·

- τα κάνω αλιάδα, βλ. φρ. τα κάνω λιάδα, λ. [λιάδα](#)·

- τον κάνω αλιάδα, βλ. φρ. τον κάνω λιάδα, λ. [λιάδα](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας